

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ

Ο **Οδυσσέας Ανδρούτσος** υπήρξε μία από τις ηρωικότερες μορφές της Επανάστασης, ευφυής, με ηγετικές ικανότητες, στο πρόσωπο του οποίου συνυπήρχαν και η εκρηκτικότητα του πατέρα του αλλά και η πανουργία του προστάτη του **Αλή πασά**.

Ήταν γιος της **Ακριβής Τσαρλαμπά**, κόρης του κοτζάμπαση από την Πρέβεζα, και του «λιονταριού της Ρούμελης» του **Ανδρέα Βερούση**, που ήταν διώκτης των τοπικών αφεντάδων, αλλά και αδελφικός φίλος του Αλή πασά. Ο πατέρας του αποκεφαλίστηκε από τους Τούρκους και έμεινε ορφανός σε ηλικία 7 ετών.

Όταν ο Οδυσσέας έγινε 13 χρόνων, η μάνα του παρουσιάστηκε στον Αλή πασά, τον αδελφικό φίλο του άντρα της. Εκεί, στην αυλή του πασά, μέσα σε ένα περιβάλλον σκληρό, που κυριαρχούσε η ραδιουργία και η καχυποψία, μεγάλωσε ο Οδυσσέας και διαπλάστηκε ο χαρακτήρας του.

Έμαθε τα αρβανίτικα και τα ιταλικά, τη γλώσσα των μορφωμένων Ελλήνων της εποχής και βελτίωσε τα ελληνικά του. Εκεί γνώρισε και τη γυναίκα του, την Ελένη, κόρη του προεστού Καρέλη από το ορεινό χωριό της Ηπείρου, τους **Καλαρρύτες**, η οποία ήταν θαλαμηπόλος της κυρά-Βασιλικής, στο χαρέμι του Αλή πασά.

Η εξυπνάδα της μάνας του την οδήγησε να τον γράψει στο τάγμα των μπεκτασήδων στα Γιάννενα, για να τον προστατεύσει από τις αυθαιρεσίες των Τούρκων. Αυτό ήταν ένα γεγονός που το χρησιμοποίησαν οι εχθροί του για να τον κατηγορήσουν ότι αλλαξοπίστησε κι έγινε μουσουλμάνος.

Ήταν όμως γεγονός ότι το τάγμα αυτό ήταν μια αίρεση που είχε ακόμη και τον Χριστό για προφήτη τους. Μάλιστα στην **Φιλική Εταιρεία** είχαν ενταχθεί και άτομα

μουσουλμανικής προέλευσης μπεκτασήδες.

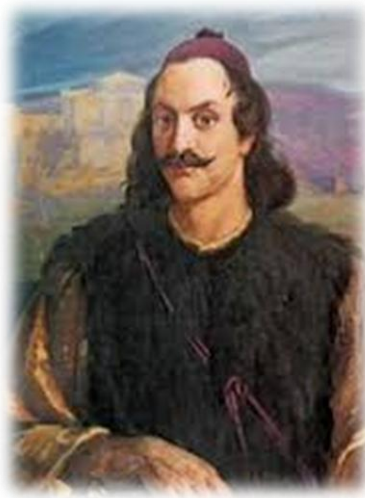
Το 1818 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία. Όταν το 1820 ήρθε η ρήξη του Αλή πασά με τον Σουλτάνο, ο Οδυσσέας βοήθησε στην προετοιμασία της επανάστασης στη Ρούμελη και στη συνέχεια για 3 χρόνια μετείχε στον επαναστατικό αγώνα με ένδοξη στιγμή την ηρωική μάχη στο **Χάνι της Γραβιάς** (Μάιος 1821).

Στις 27 Αυγούστου 1822 η γερουσία του Αρείου Πάγου του αναθέτει τη Διοίκηση της Αθήνας και εισέρχεται θριαμβευτής Φρούραρχος στην Ακρόπολη, συνοδευόμενος από τον **Ιωάννη Μακρυγιάννη**, τον **Ιωάννη Γκούρα**, τον **Ιωάννη Μαμούρη**, τον **Κατσικογιάννη** και 300 ένοπλους επαναστάτες.

Ο Γιάννης Γκούρας ήταν το μοιραίο πρόσωπο για τον Οδυσσέα.

Ο πρώην σύντροφός του Γιάννης Γκούρας έμαθε ότι η κυβέρνηση σχεδιάζει να του δώσει αμνηστία και να τον επαναφέρει στο στράτευμα, ακόμα και σε ηγετική θέση. Ο Γκούρας έτρεμε αυτήν την προοπτική.

Αν έβγαине ο Οδυσσέας από τη φυλακή δεν υπήρχε περίπτωση να μην εκδικηθεί τον παλιό σύντρόφό του που τον είχε προδώσει. Επιπλέον, ο Γκούρας θα έχανε την πολιτική δύναμη που είχε. Έτσι, μετά από μια αποτυχημένη προσπάθεια να πείσει την κυβέρνηση να τον εκτελέσει για εσχάτη προδοσία, έστειλε αμέσως εντολή να δολοφονηθεί ο Οδυσσέας. Έχει ενδιαφέρον το σύνθημα που είχαν συμφωνήσει:

«Η τιμή του λαδιού ανέβηκε. Πούλα.»

Είχε νυχτώσει και είχε ψιλόβροχο όταν οι τρεις ή τέσσερις άνθρωποι του Γκούρα (ο Μήτρος Τριανταφυλλίνας, ο Γιάννης Μαμούρης, κάποιος Τζαμάλας και πιθανόν ένας παπάς – η Εκκλησία είχε αφορίσει τον Οδυσσέα) μπήκαν στο κελί του Ανδρούτσου στην Ακρόπολη, αποφασισμένοι να τον δολοφονήσουν χωρίς να χρησιμοποιήσουν όπλα γιατί είχαν σκοπό από την αρχή να το κάνουν να φανεί ως ατύχημα.

Επιπλέον ήθελαν πρώτα να τους αποκαλύψει που είχε κρυμμένους τους θησαυρούς του. Ο Οδυσσέας ήταν νηστικός, βρώμικος, τα ρούχα του κουρέλια, στα χέρια και στα πόδια αλυσοδεμένος με μεγάλες βαριές μπάλες. Όμως και πάλι τους προκάλεσε.

«Αφήστε μου το ένα χέρι ελεύθερο και ελάτε».

Για να φανερώσει που είχε κρύψει τον θησαυρό τον βασάνισαν άγρια. Τον χτυπούσαν με τα χέρια και τα κουμπούρια τους. Ένα δυνατό χτύπημα του έκοψε τα χείλια και του έσπασε και δόντια.

Ο Οδυσσέας μούγκριζε από τους πόνους.

Στο τέλος τον αποτελείωσαν με ένα γνωστό, μέχρι και σήμερα, βασανιστήριο.

Καθώς τον κρατούσαν οι άλλοι δύο, ο Τριανταφυλλίνας του έστριψε τα γεννητικά όργανα. Έχασε τις αισθήσεις του από τον φοβερό πόνο αλλά οι τρεις δήμιοι συνέχισαν να τον χτυπούν ενώ ήταν λιπόθυμος. Το μουγκρητό έγινε επιθανάτιος ρόγχος.

Αλλά δεν πέθαινε! Χρειάστηκε να τον στραγγάλισουν!

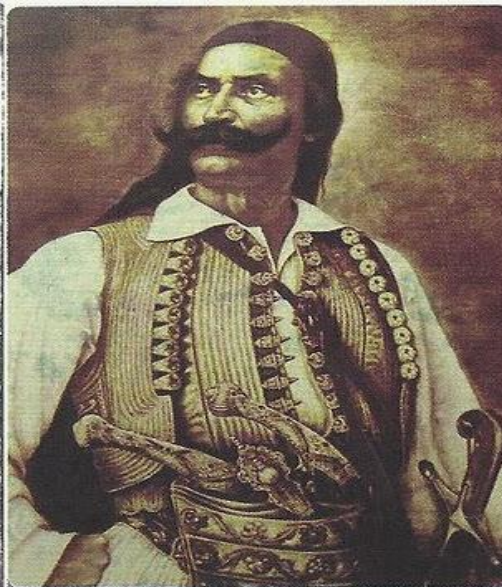
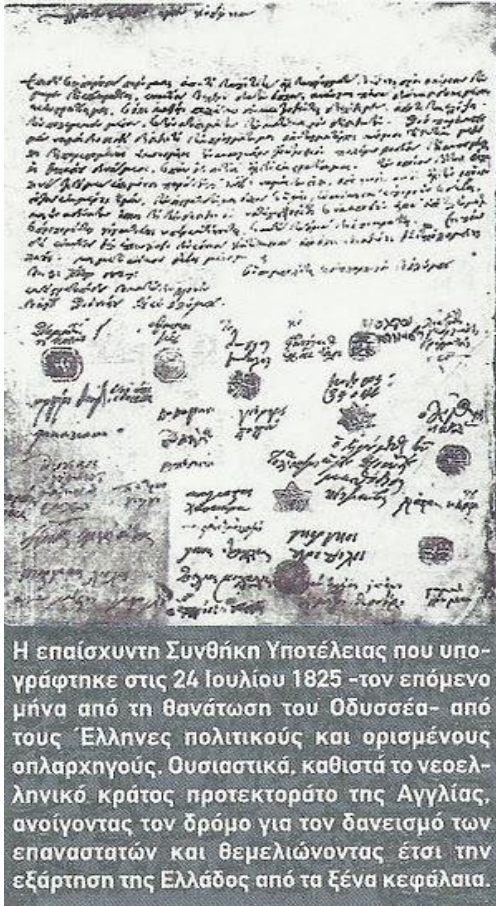
Στη συνέχεια πέταξαν το άψυχο σώμα του στα βράχια της Ακρόπολης...

Το πτώμα του βρέθηκε μπροστά στον Ναό της Αθηνάς Νίκης. Ήταν φανερό τι είχε συμβεί αλλά οι άνθρωποι του Γκούρα κουκούλωσαν την ιατροδικαστική έκθεση και παρουσίασαν τον φόνο ως το αποτέλεσμα της πτώσης από το κελί στη διάρκεια μιας υποτιθέμενης απόπειρας απόδρασης.

Βέβαια κανέναν δεν κατόρθωσαν να εξαπατήσουν. Επιπλέον, αν και δεν το είχαν αντιληφθεί, υπήρχε ένας αυτόπτης μάρτυρας. Ο 21χρονος στρατιώτης Κώστας Καλαντζής. 40 χρόνια μετά, το 1863, θα διηγηθεί το τι πραγματικά έγινε στον δικηγόρο Σπυρίδωνα Φόρτη που θα το καταγράψει.

Μέχρι και σήμερα ψάχνουν διάφοροι περίεργοι να ανακαλύψουν το δαχτυλίδι του Ανδρούτσου. Ένα από τα δαχτυλίδια που φορούσε ο Οδυσσέας (ο οποίος πραγματικά είχε συγκεντρώσει έναν μεγάλο θησαυρό στη σπηλιά του στην Τιθορέα/Λοκρίδας), βρίσκεται σήμερα στο Εθνικό Ιστορικό Μουσείο. Πάνω στην πέτρα του δαχτυλιδιού είναι χαραγμένος **ένας σταυρός και οι λέξεις ΔΙΣΣΕΑ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟ.**

Ο πατέρας του Οδυσσέα, ο φοβερός καπετάνιος Αντρούτσος Βερούσης, από τις Λιβανάτες. Στο αρματολίκι του είχε καθιερώσει τη μάχη εκ του συστάδην, και όχι εξ αποστάσεως με πυροβόλα όπλα...

Τελικά το κράτος δικαίωσε τον Ανδρούτσο το 1865, όταν κι έγινε με μεγάλη επισημότητα και στρατιωτικές τιμές η μετακομιδή των οστών του στο Α΄ Νεκροταφείο Αθηνών, όπου σήμερα υπάρχει ο τάφος του.

Επιμέλεια Κουκλουμπάκος Δημήτρης (Α1)

Πηγές:www.google.gr

www.wikipedia.gr

www.sansimera.gr

www.in.gr

www.andro.gr

www.eleftherostypos.gr

www.newspepper.gr